

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7C/144/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812217980
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3812217980.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. so sídlom ul. Grösslingova č. 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

V y l u č u j e na samostatné konanie vec č. k. 7C 263/2012.

Návrhy navrhovateľa vo všetkých veciach spojených na spoločné konanie s vecou č. k. 7C 144/2012 z a m i e t a .

Účastníkom náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom zo dňa 27.9.2012, podaným prostredníctvom právneho zástupcu v konaniach vedených na tunajšom súde pod č. 7C 144/2012, 7C 145/2012, 7C 146/2012, 7C 148/2012, 7C 149/2012, 7C 150/2012, 7C 151/2012, 7C 152/2012, 7C 153/2012, 7C 154/2012, 7C 155/2012, 7C 156/2012, 7C 157/2012, 7C 158/2012, 7C 159/2012, 7C 160/2012, 7C 161/2012, 7C 162/2012, 7C 163/2012, 7C 164/2012, 7C 165/2012, 7C 166/2012, 7C 167/2012, 7C 168/2012, 7C 169/2012, 7C 170/2012, 7C 171/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, 7C 175/2012, 7C 176/2012, 7C 177/2012, 7C 178/2012, 7C 179/2012, 7C 180/2012, 7C 181/2012, 7C 182/2012, 7C 183/2012, 7C 184/2012, 7C 185/2012, 7C 187/2012, 7C 188/2012, 7C 190/2012, 7C 191/2012, 7C 192/2012, 7C 193/2012, 7C 194/2012, 7C 196/2012, 7C 197/2012, 7C 198/2012, 7C 199/2012, 7C 200/2012, 7C 201/2012, 7C 202/2012, 7C 203/2012, 7C 204/2012, 7C 205/2012, 7C 206/2012, 7C 207/2012, 7C 208/2012, 7C 209/2012, 7C 212/2012, 7C 213/2012, 7C 214/2012, 7C 215/2012, 7C 216/2012, 7C 217/2012, 7C 218/2012, 7C 219/2012, 7C 220/2012, 7C 221/2012, 7C 222/2012, 7C 223/2012, 7C 224/2012, 7C 225/2012, 7C 226/2012, 7C 227/2012, 7C 228/2012, 7C 229/2012, 7C 230/2012, 7C 231/2012, 7C 232/2012, 7C 233/2012, 7C 234/2012, 7C 235/2012, 7C 236/2012, 7C 237/2012, 7C 238/2012, 7C 240/2012, 7C 241/2012, 7C 242/2012, 7C 243/2012, 7C 244/2012, 7C 245/2012, 7C 246/2012, 7C 247/2012, 7C 248/2012, 7C 249/2012, 7C 250/2012, 7C 251/2012, 7C 252/2012, 7C 253/2012, 7C 254/2012, 7C 255/2012, 7C 256/2012, 7C 257/2012, 7C 258/2012, 7C 259/2012, 7C 260/2012, 7C 261/2012, 7C 262/2012, 7C 263/2012, 7C 264/2012, 7C 265/2012, 7C 266/2012, 7C 267/2012, 7C 268/2012, 7C 274/2012, domáhal sa proti odporcovi náhrady škody a nemajetkovej ujmy (agenda NP, ZE, NZP, ISTINA RS).

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojil na spoločné konanie uvedené veci s tým, že vec bude ďalej vedená pod č. k. 7C 144/2012.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 13.8.2014 navrhol, aby súd vylúčil na samostatné konanie veci, ktoré boli spojené na spoločné konanie pod spisovú značku č. 7C 144/2012. Návrh odôvodnil tým, že svojich nárokov sa domáha vo vzťahu k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý je v každej prejednávanej veci odlišný. Škoda bola spôsobená v odlišných časových súvislostiach, ktoré môžu podliehať odlišnej právnej úprave. V jednotlivých konaniach došlo aj k jeho rozdielnym snahám o urýchlenie konania súdu. Uvedené má zásadný význam aj v časti dokazovania o nemajetkovej ujme, pretože je nutné analyzovať rad a stupeň zásahov do jeho práva. Uviedol, že ako nevhodné sa na spojenie javia tie konania, v ktorých sa prejednáva oneskorené rozhodnutie o poverení exekútora (agenda NZP, NP) s konaniami o oneskorenom rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora (agenda ZE) a navzájom s konaniami o odňatí možnosti dosiahnuť uspokojenie pohľadávky z dôvodu vytvorenia prekážky res iudicata (ISTINA RS a ISTINA NZ).

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-405 zo dňa 28.8.2014 vylúčil na samostatné konanie veci č.: 7C 149/2012, 7C 151/2012, 7C 152/2012, 7C 153/2012, 7C 157/2012, 7C 159/2012, 7C 172/2012, 7C 173/2012, 7C 174/2012, 7C 175/2012, 7C 176/2012, 7C 177/2012, 7C 178/2012, 7C 182/2012, 7C 183/2012, 7C 188/2012, 7C 194/2012, 7C 197/2012, 7C 199/2012, 7C 200/2012, 7C 205/2012, 7C 207/2012, 7C 209/2012, 7C 215/2012, 7C 216/2012, 7C 218/2012, 7C 222/2012, 7C 223/2012, 7C 224/2012, 7C 225/2012, 7C 226/2012, 7C 227/2012, 7C 228/2012, 7C 229/2012, 7C 230/2012, 7C 231/2012, 7C 232/2012, 7C 233/2012, 7C 234/2012, 7C 237/2012, 7C 240/2012, 7C 241/2012, 7C 242/2012, 7C 243/2012, 7C 245/2012, 7C 246/2012, 7C 248/2012, 7C 249/2012, 7C 251/2012, 7C 253/2012, 7C 260/2012, 7C 161/2012, 7C 162/2012, 7C 165/2012, 7C 168/2012, 7C 171/2012, 7C 181/2012, 7C 185/2012, 7C 187/2012, 7C 190/2012, 7C 192/2012, 7C 193/2012, 7C 196/2012, 7C 198/2012, 7C 202/2012, 7C 203/2012, 7C 204/2012, 7C 208/2012, 7C 214/2012, 7C 247/2012, 7C 250/2012, 7C 257/2012, 7C 261/2012, 7C 264/2012, 7C 267/2012, 7C 268/2012, 7C 179/2012, 7C 255/2012, 7C 259/2012, 7C 146/2012, ktoré boli uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojené na spoločné konanie s vecou č. 7C 144/2012. Návrh navrhovateľa na vylúčenie na samostatné konanie č. : 7C 160/2012, 7C 167/2012, 7C 170/2012, 7C 256/2012, 7C 254/2012, 7C 263/2012, 7C 145/2012, 7C 148/2012, 7C 150/2012, 7C 154/2012, 7C 155/2012, 7C 156/2012, 7C 158/2012, 7C 163/2012, 7C 164/2012, 7C 166/2012, 7C 169/2012, 7C 180/2012, 7C 184/2012, 7C 191/2012, 7C 201/2012, 7C 206/2012, 7C 212/2012, 7C 213/2012, 7C 217/2012, 7C 219/2012, 7C 220/2012, 7C 221/2012, 7C 235/2012, 7C 236/2012, 7C 238/2012, 7C 244/2012, 7C 252/2012, 7C 258/2012, 7C 262/2012, 7C 265/2012, 7C 266/2012, 7C 274/2012, ktoré boli uznesením Okresného súdu Prievidza č. k. 7C 144/2012-7 zo dňa 25.10.2012 spojené na spoločné konanie s vecou č. 7C 144/2012 zamietol.

Navrhovateľ návrh vo veciach (agenda NP) vedených pod č. 7C 160/2012, 7C 167/2012, 7C 170/2012, 7C 254/2012, 7C 256/2012, 7C 263/2012 odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol písomným podaním, spísaným procedurálnym postupom podľa ustanovenia § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie v uvedených jednotlivých veciach, súdny exekútor im registráciou prideliť číslo. Následne návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom predložil Okresnému súdu Prievidza a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd bol povinný o žiadosti rozhodnúť do 15 dní odo dňa jej doručenia, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 8.3.2010 (EX 4378/2009), dňa 3.2.2009 (EX 12403/2008), dňa 5.10.2010 (EX 4688/2010), dňa 29.11.2010 (EX 11450/2010), dňa 29.3.2010 (EX 5898/2009), dňa 12.1.2009 (EX 10684/2008), a to rozhodnutím o udelenie poverenia. V predmetných veciach neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverení na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť súdu nie je ničím ospravedliteľná, lebo nevykonával vo veciach také úkony, ktoré by mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa ako poškodený v predmetných veciach nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (SR). Majetková škoda, ktorá mu vznikla, predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne

uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V predmetnom období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému vynaložil 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému 40,- eur a na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. V súvislosti s nárokom o náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase, zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú mu nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu, je podľa jeho názoru, dôsledkom jeho nesústreďenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prietahy v konaní, spojené so zásahom do výkonu jeho majetkových práv ako poškodeného. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a tiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík: a/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, b/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, c/ neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k insolvenčii povinného. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Úplne zbytočné a právne nezodpovedateľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na jeho strane, a tiež na strane majiteľov spoločnosti. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy určil vo veci EX 4378/2009 sumou 1.100,- eur, vo veci EX 12403/2008 sumou 330,- eur, vo veci EX 4688/2010 sumou 275,- eur, vo veci EX 11450/2010 sumou 385,- eur, vo veci EX 5898/2009 sumou 605,- eur, vo veci EX 10684/2008 sumou 330,- eur, pričom vychádzal pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje sankcia cca 600,- eur. V zmysle zákonného postupu písomne žiadal odporcu o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.. Odporca do podania návrhu na začatie konania na jeho žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ návrh vo veciach (agenda NZP) vedených pod č. k. 7C 145/2012, 7C 148/2012, 7C 150/2012, 7C 154/2012, 7C 155/2012, 7C 156/2012, 7C 158/2012, 7C 163/2012, 7C 164/2012, 7C 166/2012, 7C 169/2012, 7C 180/2012, 7C 184/2012, 7C 191/2012, 7C 201/2012, 7C 206/2012, 7C 212/2012, 7C 213/2012, 7C 217/2012, 7C 219/2012, 7C 220/2012, 7C 221/2012, 7C 235/2012, 7C 236/2012, 7C 238/2012, 7C 244/2012, 7C 252/2012, 7C 258/2012, 7C 262/2012, 7C 265/2012, 7C 266/2012, 7C 274/2012 odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol písomným podaním spísaným procedurálnym postupom podľa § 38 a nasl. zák. č. 233/1995 Z. z. súdному exekútorovi vykonať exekúciu, z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie v uvedených jednotlivých veciach, súdny exekútor im registráciou pridelil číslo. Následne návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom predložil Exekučnému súdu Prievidza a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd bol povinný o žiadosti rozhodnúť do 15 dní odo dňa jej doručenia, keďže exekučným titulom bolo vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednáváná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia až dňa 16.8.2010 (EX 12624/2011), dňa 30.1.2011 (EX 10703/2010), dňa 16.8.2010 (EX 4525/2009), dňa 16.8.2010 (EX 6031/2009), dňa 16.8.2010 (EX 4309/2009), dňa 16.8.2010 (EX 8336/2011), dňa 30.1.2011 (EX 10474/2010), dňa 16.8.2010 (EX 4782/2009), dňa 16.8.2010 (EX 12809/2009), dňa 18.11.2010 (EX 3593/2010), dňa 16.8.2010 (EX 8608/2009), dňa 16.8.2010 (EX 8318/2011), dňa 16.8.2010 (EX 12591/2009), dňa 16.8.2010 (EX 7888/2009), dňa 30.1.2011 (EX 10344/2010), dňa 20.4.2012 (EX 12176/2011), dňa 16.8.2010 (EX 7341/2009), dňa 16.8.2010 (EX 4285/2009), dňa 16.8.2010 (EX 6332/2009), dňa

16.8.2010 (EX 5960/2009), dňa 20.4.2012 (EX 12454/2011), dňa 18.11.2010 (EX 12826/2011), dňa 16.8.2010 (EX 4394/2009), dňa 29.2.2012 (EX 11586/2011), dňa 16.8.2010 (EX 2671/2010), dňa 16.8.2010 (EX 8267/2011), dňa 30.1.2011 (EX 10661/2010), dňa 24.2.2011 (EX 15334/2010), dňa 16.8.2010 (EX 8289/2011), dňa 30.1.2011 (EX 12604/2011), dňa 16.8.2010 (EX 8293/2011), dňa 30.1.2011 (EX 10552/2010), dňa 16.8.2010 (EX 6922/2009), a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Uviedol, že v jednotlivých konaniach vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach, keď vo viacerých a právne porovnateľných stagnujúcich exekučných konaniach podával opakovane žiadosti o informáciu o stave konania, a to podaniami zo dňa 2.7.2009, zo dňa 23.9.2009, zo dňa 13.11.2009, zo dňa 25.2.2010, zo dňa 30.8.2010, v ktoré dni spísal a podal sťažnosť na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prieťahy v konaní, rovnako dňa 23.11.2010 spísal a podal sťažnosť na prieťahy v konaní, a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup, pričom jasne a zreteľne vo vyjadrených skutkových a právnych argumentoch, judikatúry a citovanej právnej doktríny žiadal, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov v podobe okamžitého vydania rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Ďalej dňa 25.5.2011 opätovne spísal a podal sťažnosť na prieťahy v konaní, pričom explicitne upozornil na fakt, že v dôsledku zbytočných prieťahov vzniká a zväčšuje sa na jeho strane škoda, spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožitelnosti pohľadávky, v poklese bonity dlžníka a nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, v predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa (navrhovateľ) v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy SR. O všetkých okolnostiach priebehu skutkového deja, ktorý vyústil do spôsobenej škody sa dozvedel po doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Majetková škoda teda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov, spojených s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. V tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému vynaložil sumu 70,- eur, na udržanie a správu informačného systému 40,- eur, ďalej na administratívne spracovanie textov urgencií súdu, na publikačné výdaje spojené s urgenciami, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania vynaložil sumu 15,- eur. Celkom v období medzi podaním žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vynaložil márne 125,- eur. Uviedol, že výška hmotnej škody je stanovená na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov a to z dôvodu, že presnú škodu by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami. Ďalej v žalobných návrhoch v jednotlivých veciach uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie veci v primeranom čase nie je dostatočným zadosťučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu jeho majetkových práv, pričom márnym plynutím času nastalo riziko zániku povinného, riziko zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a riziko insolvenčného povinného. Vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu mohol včas a efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola zamietnutá, a preto bolo potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Na podporu nároku na náhradu nemajetkovej ujmy ďalej uviedol dôvody: neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, vyvolaný zásah do jeho zákonných nárokov a základných práv vyvolal u členov riadiacich orgánov spoločnosti a majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosť, ďalej bol spôsobený zánik jeho ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, strata zisku z realizovaného obchodu vyvolala hospodársku stratu, nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie jeho podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní, je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 660,- eur, čo predstavuje alikvótnym pomerom sumu 55,- eur za každý začatý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu v jednotlivých

veciach. Odporcu požiadal v zmysle zákonného postupu o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, na žiadosť pozitívne nereagoval.

Navrhovateľ v žalobných návrhoch zo dňa 27.9.2012 v jednotlivých veciach uplatnil námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Prievidza. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012 rozhodol, že sudkyňa JUDr. Danko Lauková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania vecí, vedenej na Okresnom súde Prievidza č. k. 7C 144/2012 (s ktorou vecou na spoločné konanie sú spojené aj predmetné veci).

Odporca vo vyjadrení k žalobnému návrhu vo veciach, ktoré boli spojené na spoločné konanie s vecou č. 7C 144/2012 uviedol, že navrhovateľ prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno znáša sám. Je nepravdivé tvrdenie, že nemá (navrhovateľ) vedomosť o spisových značkách uvádzaných exekučných konaní, pretože v týchto konaniach bol účastníkom. Neoznačenie spisových značiek exekučných konaní bolo jedným z dôvodov, pre ktoré aj Ústavný súd SR odmietol sťažnosti navrhovateľa na porušenie jeho ústavných práv nečinnosťou exekučného súdu. Nároky navrhovateľa sú pritom uplatnené predčasne. Dňa 23.4.2012 mu (odporcovi) boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody. Ku dňu 27.9.2012 lehota 6 mesiacov ešte neuplynula. Pokiaľ ide o agendu NP samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty na vydanie poverenia, ešte neznamená automaticky prieťahy v konaní. Pokiaľ ide o agendu NZP nie je zrejmé, či navrhovateľ si uplatňuje nárok v jednotlivých veciach z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodov prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Podľa jeho názoru súdna prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou, aby mohli súdy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. S poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, preto 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule vo veciach. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu, najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcim režimu spotrebiteľských zmlúv. Pokiaľ mal ďalej nesprávny úradný postup spočívať v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, tento postup nemôže byť nesprávnym úradným postupom na účely zákona č. 514/2003 Z. z. a nemôže ísť ani o škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím okrem iného je nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, čo v danom prípade nebolo splnené. Z dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia. Nie je možné logicky predpokladať, že by bol zámer zákonodarcu určiť 15-dňovú lehotu na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. K tvrdenej existencii prieťahov v konaniach poukázal na znenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2013 s tým, že navrhovateľ nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy, existenciu právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov. Otázku, či bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov, je pritom kompetentný preskúmať len Ústavný súd SR. Odporca ďalej vzniesol námietku premlčania, v súvislosti s nesprávnym úradným postupom, keď uviedol, že pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.4.2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), vznáša námietku premlčania. K otázke vyčíslenia škody poukázal na to, že navrhovateľ nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje je možné považovať za hypotetické. Poukázal na to, že navrhovateľ vyčíslił uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania prieťahov. Podľa jeho názoru, uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a preto nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z.z.. Tiež poukázal na to, že navrhovateľ je spoločnosť zaoberajúca sa spotrebiteľskými úvermi a k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala navrhovateľovi bez ohľadu na tvrdené prieťahy a jej uplatnenie odporca

považuje za účelové. Uviedol, že skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčíslňovaniu škody zo strany navrhovateľa a preskúmanie nároku by bolo znemožnené. K uplatnenej nemajetkovej ujme poukázal odporca na to, že vychádzať z paušálnej sumy 660,- eur je nesprávnou úvahou, pretože i Ústavný súd SR vychádza vždy z okolností jednotlivého prípadu, predovšetkým z významu sporu pre navrhovateľa. Nie je možné ďalej prihliadať na tvrdené „frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery“ členov riadiacich orgánov spoločnosti, pretože nároky uplatňuje právnická osoba a nie fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, pretože im priamo nevzniká žiadna škoda. Nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to i s poukazom na podnikateľskú činnosť navrhovateľa. Navrhovateľ a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie (k uvedenému odporca pripojil k návrhu list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D/2010/1360), sudy konštatovali porušenie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť navrhovateľa podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Navrhovateľ je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijmových osôb. Preto považuje konanie navrhovateľa v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže škoda mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej činnosti, pričom aj súdna moc musí pozornejšie skúmať práve podania navrhovateľa, a to návrhy na vykonanie exekúcie sudy musia obzvlášť opatrne zvažovať, či poverenie vydajú alebo nevydajú a podobne, s čím je spojená vyššia časová náročnosť vykonania procesného úkonu súdom.

Vyjadrenie odporcu k návrhu, bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 19.9.2013 (č.l. 158 p.v.).

Navrhovateľ návrhom zo dňa 11.11.2013, doručeným súdu dňa 14.11.2013 navrhol konanie vo veci č. k. 7C 144/2012 prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd, a to v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. 4NcC 613/2012 zo dňa 2.11.2012.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-190 zo dňa 14.11.2013 (s ktorou vecou na spoločné konanie boli spojené aj predmetné veci) návrh navrhovateľa zo dňa 11.11.2013, doručený súdu dňa 14.11.2013 zamietol. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 17Co 76/2014-219 zo dňa 6.5.2014 uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil.

Navrhovateľ návrhom zo dňa 7.8.2014 (č.l. 281) opätovne navrhol konanie vo veci 7C 144/2012 prerušiť, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín č. 4NcC 613/2012 z 2.11.2012. Dňa 12.8.2012 (č.l. 375) navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že uvedený procesný návrh berie späť, netrvá, aby sa o ňom rozhodovalo.

Vo veci vedenej pod č. k. 7C 144/2012 (s ktorou vecou na spoločné konanie sú spojené aj predmetné veci) bol určený termín pojednávania na 12.8.2014, na ktorom navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu predložil podanie označené ako: Stanovisko (agenda NP, NZP) žalobcu k vyjadreniu žalovanej k obsahu žaloby, v ktorom uviedol, že v žalobných návrhoch označuje osobu povinného spôsobom, ktorý umožňuje jej spoľahlivú identifikáciu, a to tak v rámci tohto súdneho konania, ako aj v rámci exekučnej agendy vedenej príslušným exekučným súdom. Žalobný návrh v časti VI. jednoznačne vypovedá o tom, že titul nároku je určený ustanovením § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. a ide o nesprávny úradný postup. Podrobne špecifikuje v čom vidí nesprávny úradný postup súdu: a/ exekučný súd nerozhodol o návrhu v zákonom predpokladanom čase (v legálnej lehote) a po uplynutí takto predpokladaného času bol právne významný čas v konaní bezdôvodne nečinný, čím spôsobil zbytočné prietahy. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. platného v čase nesprávneho úradného postupu, za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri jej výkone, zbytočné prietahy v konaní. V zmysle zákonnej úpravy nie je vylúčené, aby nesprávny úradný postup predstavoval kumuláciu právnych skutočností. V danom prípade je intenzita zásahu do jeho práv a právom chránených záujmov nesprávnym úradným postupom veľmi vysoká, z dôvodu právnych

skutočností vyvolávajúcich nesprávny úradný postup, resp. rad nesprávnych úradných postupov. Štátny orgán vybavený právomocou na rozhodnutie o návrhu, ktorým je jednoznačne súd, musí vo veci konať aj bez urgencií a sťažností účastníka, ak mu v tom nebránia objektívne prekážky. Napriek tomuto faktu vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučnom konaní, aby súd vydal rozhodnutie. Súdu v tejto súvislosti adresoval podanie zo dňa 18.2.2009, 20.5.2009, 20.5.2010, 23.9.2010, 27.9.2010. Z uvedeného výpočtu úkonov je zrejmé, že nečinnosť a neefektívna a nekoordinovaná činnosť súdu, mu spôsobila ničím neodôvodniteľné problémy v jeho podnikateľskej činnosti a vytvorila v sfére jeho práv stav dlhotrvajúcej neistoty. Okrem toho, žiadne prostriedky nápravy nemôžu konvalidovať časový aspekt konania. Z dikcie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyhnutne vyplýva, že súd je povinný preskúmať súlad žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom v lehote 15 dní a dospieť k jednoznačnému záveru, či poverenie vydá alebo nevydá. Súd musí uskutočniť rozhodovací proces v zákonom určenej lehote 15 dní, bez ohľadu na konečný výsledok, t. j. bez ohľadu na to, či poverenia udelí alebo neudelí. V praxi tak môžu nastať modelové situácie, ktoré špecifikoval vo vyjadrení s tým, že podľa nich je nevyhnutné dospieť k záveru, že ak exekučný súd včas nevydá, či už poverenie, alebo uznesenie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia (ku ktorému musel dospieť v lehote 15 dní od podania návrhu) spôsobuje zbytočné prieťahy a táto jeho pasivita predstavuje neodôvodnenú nečinnosť súdu, ktoré je nevyhnutné hodnotiť, ako nesprávny úradný postup spôsobilý privodiť účastníkom konania škodu. Argumentácia odporcu, že ak bol návrh na vydanie poverenia podaný súdu pred 1.6.2011, pričom exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, v zmysle § 44 ods. 2 v nadväznosti na § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku sa lehota na vydanie poverenia nevzťahovala na rozhodcovské rozsudky a to napriek tomu, že v predmetnom ustanovení je namiesto rozhodcovského rozsudku uvedené rozhodnutie rozhodcovskej komisie, nemôže obstať a pri výklade právnych noriem je naopak nevyhnutné vychádzať z predpokladu, že zákonodarca je racionálny, a ak použil dva odlišné pojmy, myslel tým aj dve odlišné veci. Pokiaľ odporca vo vyjadrení k žalobným návrhom uviedol, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamena automaticky prieťahy v konaní, tak poukázal na ustanovenie § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, a nečinnosť orgánu verejnej moci pri jej výkone. Náhrady škody a nemajetkovej ujmy sa nedomáha z titulu nezákonného rozhodnutia. Poukázal na to, že z hľadiska ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, nie je možné ústavnoprávne ospravedlniť žiaden zbytočný zásah do tohto práva, a to bez ohľadu na to, ako dlho z hľadiska času pretrváva. Samotné prekročenie lehoty upravenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku predstavuje bez ďalšieho zbytočný prieťah. Všeobecný súd má právomoc rozhodnúť o škode spôsobenej nesprávnym úradným postupom a v tejto súvislosti skúmať okolnosti označované v justičnej praxi Ústavného súdu Slovenskej republiky ako zbytočné prieťahy. Ochrana ústavnosti nie je, a ani z povahy veci nemôže byť iba úlohou ústavného súdu, ale je tiež úlohou všetkých orgánov verejnej moci, v tom rámci predovšetkým všeobecného súdnictva. Podľa jeho názoru preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na jeho majetok a aktivity žiaden vplyv. Súd o návrhu rozhodoval neprímerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí. Toto všetko predstavuje škodu na jeho strane. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách jeho (navrhovateľa) zamestnancov (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše), a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na jeho strane. Ako náhradu majetkovej škody si uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu: náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde (náklady, ktoré musel vynaložiť na zamestnancov, poštovné, papier, tlač, elektronické služby, atď.) v záujme toho, aby docielil postup v exekučnom konaní a rozhodnutie o jeho návrhu. Ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté, atď. Pre konanie nie je významný fakt, ako bolo o jeho návrhu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť jeho činnosť v snahe dosiahnuť (akékoľvek) rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia. Na preukázanie skutočnosti, že predmetný postup exekučného súdu je nesprávny, nechal spracovať znalecký posudok - posudok znalcom v odbore 330000 - Právne vzťahy k cudzine, odvetvie 330300 - Európske právo. Nesprávny úradný postup vidí aj v porušení práva Európskej únie zo strany

exekučného súdu. K uplatňovanej náhrade nemajetkovej ujmy v peniazoch uviedol, že podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je vylúčené, že i pri obchodnej spoločnosti môže vzniknúť aj iná ako peňažná škoda, volajúca po finančnom odškodnení. Podľa jeho názoru jednoznačne preukázal, že konštatovanie porušenia práv nie je v danej veci dostačujúce na dosiahnutie spravodlivosti, a to predloženou argumentáciou dokumentujúcou intenzitu, rozsiahlosť a komplexnosť následkov vyvolaných porušením práv.

Opis stanoviska navrhovateľa (agenda NP, NPZ) k vyjadreniu odporcu k obsahu žaloby v jednotlivých predmetných veciach spojených na spoločné konanie s vecou č. k. 7C 144/2012 bol odporcovi doručený dňa 18.8.2014 (č. l. 391 p.v. spisu č. k. 7C 144/2012).

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Návrhom zo dňa 16.1.2015 opakovane prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd konanie vo veci prerušil, a to do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Ďalším návrhom zo dňa 16.1.2015 sa domáhal prerušenia konania z dôvodu, že v konaní pred Okresným súdom Prešov č. k. 7C 6/2010 o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, budú Súdnemu dvoru predložené prejudiciálne otázky, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie súdu vo veci č. k. 7C 144/2012.

Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012 zo dňa 20.1.2015 návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Z odôvodnenia uznesení vyplýva, že Ústavný súd SR nálezom zo dňa 30.4.2013 č. k. I.ÚS 250/2013-10 sťažnosť navrhovateľa proti rozhodnutiu Krajského súdu Trenčín č. k. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012 zamietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu SR na prerokovanie a rozhodnutie a ďalej, že odpovede na otázky, ktoré v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov č. k. 7C 6/2010 majú byť položené Súdnemu dvoru Európskej únie, pre konanie č. 7C 144/2012 nemajú význam.

Tunajší súd právnenému zástupcovi navrhovateľa na e-mail oznámil, že jeho žiadosť o odročenie pojednávania neakceptuje a pojednávanie vo veci sa dňa 20.1.2015 uskutoční.

Súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. 4NcC 613/2012-19 zo dňa 2.11.2012, ktorým rozhodol, že JUDr. Danka Lauková nie je vylúčená z prejedávania a rozhodovania veci č. k. 7C 144/2012. Uznesenie Krajského súdu Trenčín bolo právnenému zástupcovi navrhovateľa doručené dňa 21.2.2013, pričom na základe neho už aj podal ústavnú sťažnosť, ktorú predložil v súvislosti s procesným návrhom v konaní č. k. 7C 144/2012 zo dňa 11.11.2013, doručeným súdu dňa 14.11.2013, na prerušenie konania. Ako to už bolo uvedené, Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7C 144/2012-190 zo dňa 14.11.2013 tento návrh na prerušenie konania zamietol a odvolací súd uznesením č. k. 17Co 76/2014-219 zo dňa 6.5.2014, uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín vyplýva, že o vznesenej námietke zaujatosti sudcu JUDr. Danky Laukovej nadriadený súd už rozhodol, a že Ústavný súd SR sťažnosť navrhovateľa o porušení práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom nálezom z 30.4.2013 č. k. I.ÚS 250/2013-10, odmietol. Navrhovateľovi a jeho právnenému zástupcovi všetky uvedené skutočnosti, v čase podania žiadosti o zrušenie určeného termínu pojednávania boli známe. Navrhovateľ vo veci vedenej pred Okresným súdom Prešov č. k. 7C 6/2010 vystupuje ako odporca, predmetom ktorého konania je nárok povinnej z exekučného konania (v postavení navrhovateľky) o vydanie bezdôvodného obohatenia voči subjektu, ktorý sa mal v dôsledku porušenia komunitárneho práva orgánom štátu pri výkone verejnej moci bezdôvodne obohatiť. V príslušnej exekučnej veci bol teda postup Okresného súdu Prešov ako exekučného súdu iný, ako v exekučných veciach, ktoré sú posudzované Okresným súdom Prievidza v predmetných veciach. Navrhovateľovi a jeho právnenému zástupcovi tieto skutočnosti, v čase podania žiadosti o zrušenie určeného termínu pojednávania, boli tiež známe. Súd dospel k názoru, že neboli splnené podmienky pre odročenie (zrušenie termínu) pojednávania z dôvodu označeného právnym zástupcom navrhovateľa, v zmysle § 119 O.s.p., a vec podľa § 101 ods. 2 O.s.p. prejednal v jeho a navrhovateľovej neprítomnosti. Navrhovateľ a jeho právny zástupca si sami zmarili možnosť zrealizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia. Navrhovateľovi, resp. jeho právnenému zástupcovi pritom za účelom prípravy na pojednávanie, dňa 14.1.2015 bolo oznámené na e-mail, ktorému číslu konania boli priradené jeho interné čísla.

Odporca mal doručenie riadne vykázané, neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so spismi č. k. : 15Er 1279/2009, 9Er 25/2009, 16Er 1500/2010, 15Er 2736/2010, 15Er 1626/2009, 16Er 2499/2011, 15Er 2453/2010, 16Er 1275/2009, 15Er 1632/2009, 9Er 1284/2009, 16Er 2503/2011, 15Er 2447/2010, 15Er 1406/2009, 15Er 2894/2009, 9Er 1319/2010, 15Er 2127/2009, 16Er 2507/2011, 16Er 2827/2009, 15Er 1861/2009, 15Er 2563/2010, 15Er 2767/2011, 15Er 1779/2009, 16Er 1273/2009, 16Er 1623/2009, 15Er 1629/2009, 15Er 2899/2011, 9Er 2966/2011, 9Er 1285/2009, 9Er 2644/2011, 15Er 1121/2010, 9Er 2506/2011, 9Er 2432/2010, 16Er 3374/2010, 15Er 2505/2011, 15Er 2499/2011, 16Er 2496/2011, 9Er 2431/2010, 16Er 1778/2009, so znaleckým posudkom č. 1/2013, č. 1/2014, s písomným vyjadrením odporcu k žalobným návrhom, listom Európskej komisie Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. JUST/A3/RM/kb D/200/1360, so zoznamom fyzických osôb v súvislosti s predbežným prerokovaním nároku, s Spr spismi.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

Vo veci č. k. 7C 160/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 1279/2009 (EX 4378/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 12.8.2009 súd vyzval exekútora na doplnenie návrhu o vykonanie exekúcie tak, že predloží spotrebiteľskú zmluvu na základe ktorej sa má vymáhať pohľadávka v predmetnom exekučnom konaní. Dňa 8.9.2009 exekútor predložil súdu na vedomie výzvu adresovanú navrhovateľovi, aby predložil zmluvu o úvere. Dňa 14.9.2009 navrhovateľ požiadal súd o predĺženie lehoty o 60 dní, za účelom predloženia zmluvy o úvere, ktorú musí hľadať v archíve. Po predložení uvedeného listinného dôkazu exekučný súd uznesením č. k. 15Er 1279/2009-14 zo dňa 23.2.2010 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymožení poplatku 371,77 eur, poplatku 7,97 eur, úroku z omeškania 0,25% zo sumy 836,49 eur od 13.8.2008 do zaplatenia, trov rozhodcovského konania 223,63 eur a v časti trov oprávneného v exekučnom konaní v sume 65,68 eur zamietol. Exekučný súd dňa 8.3.2010 poveril JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie, a to o vymožení istiny 464,72 eur.

Vo veci č. k. 7C 167/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 9Er 25/2009 (EX 12403/2008) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.1.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Exekučný súd dňa 3.2.2009 poveril JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie.

Vo veci č. k. 7C 170/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 16Er 1500/2010 (EX 4688/2010) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 7.6.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1500/2010-10 zo dňa 9.9.2010 žiadosť súdneho exekútora v časti o vymožení poplatku za poskytnutie úveru 570,94 eur, poplatku za upomienky 7,96 eur, zmluvnej pokuty 312,- eur, úrokov z omeškania (špecifikovaných vo výroku), trov rozhodcovského konania 278,96 eur, trov oprávneného v exekučnom konaní 114,87 eur zamietol. Exekučný súd dňa 5.10.2010 poveril JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie o vymožení istiny 89,26 eur.

Vo veci č. k. 7C 254/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 2736/2010 (EX 1145/2010) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2736/2010-10 zo dňa 24.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti o vymožení istiny 331,27 eur, úroku z omeškania (špecifikovaného vo výroku), trov rozhodcovského konania 163,39 eur, trov exekúcie oprávneného 67,60 eur zamietol. Exekučný súd dňa 29.11.2010 poveril JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie o vymožení istiny 114,20 eur.

Vo veci č. k. 7C 256/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 1626/2009 (EX 5898/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.9.2009 exekučný súd vyzval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Oprávnený na výzvu nereagoval, preto súd predvolal na informatívny výsluch povinnú, na

ktorom predložila zmluvu o úvere a splátkový kalendár. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1626/2009-14 zo dňa 25.3.2010 žiadosť súdneho exekútora v časti o vymoženie istiny 252,27 eur (poplatky), úrokov z omeškania (špecifikovaných vo výroku), trov rozhodcovského konania 147,08 eur, trov exekúcie zamietol. Exekučný súd dňa 29.3.2010 poveril JUDr. Rudolfa Krutého vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 212,17 eur.

Vo veci č. k. 7C 148/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 16Er 1275/2009 (EX 4525/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.8.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 25.8.2009 súdny exekútor predložil súdu výzvu, ktorú adresoval oprávnenému s obsahom, aby zaslal priamo exekučnému súdu zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1275/2009-10 zo dňa 29.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 150/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 1632/2009 (EX 6031/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 24.9.2009 exekučný súd vyzval súdneho exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1632/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského

rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 154/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 9Er 1284/2009 (EX 4309/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1284/2009-10 zo dňa 11.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 158/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 1406/2009 (EX 4782/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 6.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 14.8.2009 exekučný súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 8.9.2009 exekútor predložil súdu výzvu, ktorú adresoval oprávnenému s obsahom, aby priamo súdu predložil požadované listiny. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1406/2009-10 zo dňa 21.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka

rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 163/2012 zo spisu Okresného súdu Prievidza č. k. 15Er 2894/2009 (EX 12809/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.12.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.2.2010 súd vyzval exekútora na predloženie zmluvy o úvere aj s neoddeliteľnými súčasťami. Dňa 4.3.2010 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude predkladať súdu k návrhu, a ani v priebehu exekučného konania zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2894/2009-11 zo dňa 26.3.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 166/2012 zo spisu č. k. 15Er 2127/2009 (EX 8608/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 22.10.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 11.11.2009 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Dňa 19.11.2009 navrhovateľ ako oprávnený

žiadal o informáciu o stave konania. Dňa 30.11.2009 oprávnený súd oznámil, že k návrhu na vykonanie exekúcie, a ani v priebehu exekučného konania nebude predkladať zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2127/2009-12 zo dňa 19.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 180/2012 zo spisu č. k. 16Er 2827/2009 (EX 12591/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 21.12.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 23.2.2010 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 16.3.2010 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2827/2009-10 zo dňa 10.5.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej

právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 184/2012 zo spisu č. k. 15Er 1861/2009 (EX 7888/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 25.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.10.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 19.11.2009 navrhovateľ ako oprávnený žiadal o informáciu o stave konania. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1861/2009-10 zo dňa 22.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 206/2012 z rozhodnutia č. k. 15Er 1779/2009 (EX 7341/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 16.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1779/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že

§ 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 213/2012 zo spisu č. k. 16Er 1273/2009 (EX 4285/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 5.8.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 25.8.2009 exekútor predložil výzvu adresovanú oprávnenému, aby priamo súdu zaslal zmluvu o úvere s jej neoddeliteľnými súčasťami. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1273/2009-10 zo dňa 29.10.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 212/2012 zo spisu č. k. 16Er 1623/2009 (EX 6332/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 2.12.2009 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude k návrhu na vykonanie exekúcie a ani v priebehu exekučného konania predkladať zmluvu o úvere. Dňa 4.12.2009 oprávnený súdu predložil podanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru výzva na predloženie zmluvy o úvere je právne neopodstatnená. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1623/2009-12 zo dňa 15.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon

rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 217/2012 zo spisu č. k. 15Er 1629/2009 (EX 5960/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1629/2009-10 zo dňa 23.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 221/2012 zo spisu č. k. 9Er 1285/2009 (EX 4394/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1285/2009-10 zo dňa 11.12.2009 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v

rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 274/2012 zo spisu č. k. 16Er 1778/2009 (EX 6922/2009) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 16.9.2009. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 11.11.2009 súd vyzval exekútora, aby predložil zmluvu o úvere s neoddeliteľnými súčasťami, na základe ktorej sa vymáha pohľadávka v predmetnom konaní. Dňa 2.12.2009 exekútor oznámil, že oprávnený sa rozhodol, že nebude k návrhu o vykonanie exekúcie, a ani v priebehu exekučného konania predkladať zmluvu o úvere. Dňa 4.12.2009 oprávnený súdu predložil podanie, v ktorom uviedol, že podľa jeho názoru výzva na predloženie zmluvy o úvere je právne neopodstatnená. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 1778/2009-11 zo dňa 18.2.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že z predloženého rozhodcovského rozsudku zistil, že medzi účastníkmi exekučného konania bola uzavretá zmluva o úvere, podľa ktorej sa povinný zaviazal splácať úver v dohodnutých splátkach. Predmetom plnenia podľa obsahu rozhodcovského rozsudku bol nesplatený úver, poplatok za poskytnutie úveru, úrok z omeškania 0,25% denne z dlžnej sumy, poplatky za upomienky. Exekučný súd poukázal na to, že jediným exekučným titulom, pri ktorom súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania, je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní. Ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa § 45 ods. 1 písm. b/ alebo c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Oprávnený zostal nečinný, nepredložil požadované listiny. Z odôvodnenia rozhodnutia ďalej vyplýva, že súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pre možný rozpor exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. Poukázal na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený, odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že § 45 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z. umožňuje súdu zastaviť konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie za splnenia podmienok uvedených pod písm. a/, b/, c/ ods. 1 v prípade, ak v zmysle ods. 2 zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa ods. 1 písm. b/ alebo c/. Svojím postupom oprávnený neumožnil súdu prvého stupňa preskúmať exekučný titul, resp. rozhodcovské konanie (§ 45 zák. č. 244/2002 Z.z.). V uvedenej právnej úprave je obsiahnutý rozdiel medzi preskúmaním vykonateľných rozhodnutí v zmysle § 41 Exekučného poriadku a rozhodcovských rozsudkov. Následne súd prvého stupňa exekučné konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z.z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 236/2012 zo spisu č. k. 15Er 1121/2010 (EX 2671/2010) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.4.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 1121/2010-10

zo dňa 25.5.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 164/2012 zo spisu č. k. 9Er 1319/2010 (EX 3593/2010) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 12.5.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 1319/2010-11 zo dňa 10.9.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 145/2012 zo spisu č. k. 15Er 2453/2010 (EX 10703/2010) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 10.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2453/2010-9 zo dňa 15.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený

zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 156/2012 zo spisu č. k. 15Er 2447/2010 (EX 10474/2010) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 10.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2447/2010-9 zo dňa 11.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 191/2012 zo spisu č. k. 15Er 2563/2010 (EX 10344/2010) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 23.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2563/2010-9 zo dňa 15.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava

spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd uznesenie okresného súdu potvrdil. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že zmluvné dojednanie, dohoda o vyplnení zmenky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá vyznieva výrazne v neprospech spotrebiteľa s cieľom obísť právne predpisy, týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, a preto takáto dohoda je v rozpore s § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Keďže neprijateľné podmienky sú neplatné, nie je možné na ich základe priznať plnenie. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 244/2012 zo spisu č. k. 9Er 2432/2010 (EX 10661/2010) vyplýva, že žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 9.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2432/2010-9 zo dňa 12.11.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 266/2012 zo spisu č. k. 9Er 2431/2010 (EX 10552/2010) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 9.9.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2431/2010-9 zo dňa 21.10.2010 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou označenou ako zmluva o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Z rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu exekučný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky povinného, ktorá bola vyplnená oprávneným na základe dohody o vyplnení zmenky. Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy a to napríklad v tom, že v zmluve nie je žiadna dohoda o zmluvných úrokoch, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo však je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Exekučný súd poukázal na to, že právna úprava spotrebiteľského práva jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa pred možnosťou podpisovania blanko zmeniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu. Zásadne sa splnenie záväzku zmenkou, alebo šekom vylučuje, preto nie je možné priznať plnenie na základe vystavenej zmenky. Uviedol, že jediným exekučným titulom, pri ktorom exekučný súd vstupuje aj do hmotnoprávneho vzťahu účastníkov exekučného konania je rozsudok vydaný v rozhodcovskom konaní, ak zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je v rozpore so zákonom. Proti uzneseniu podal odvolanie

oprávnený. Odvolací súd odvolacie konanie zastavil z dôvodu späťvzatia odvolania. Následne súd prvého stupňa podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. exekučné konanie zastavil.

Vo veci č. k. 7C 252/2012 zo spisu č. k. 16Er 3374/2010 (EX 15334/2010) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 13.12.2010. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 3374/2010-9 zo dňa 7.2.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 144/2012 zo spisu č. k. 16Er 2499/2011 (EX 12624/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2499/2011-10 zo dňa 26.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 155/2012 zo spisu č. k. 16Er 2503/2011 (EX 8336/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2503/2011-10 zo dňa 25.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offa nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 169/2012 zo spisu č. k. 16Er 2507/2011 (EX 8318/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2507/2011-11 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom

na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 201/2012 zo spisu č. k. 15Er 2767/2011 (EX 12176/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 24.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.11.2011 súd vyzval oprávneného na predloženie rozhodcovskej zmluvy a zmluvy o úvere. Dňa 20.12.2011 oprávnený predložil zmluvu o úvere. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2767/2011-14 zo dňa 28.3.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 219/2012 zo spisu č. k. 15Er 2899/2011 (EX 12454/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 7.9.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 18.11.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil rozhodcovskú zmluvu, na základe ktorej bol vydaný exekučný titul. Dňa 8.12.2011 (došlo 20.12.2011) oprávnený predložil zmluvu o úvere so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2899/2011-15 zo dňa 28.3.2012 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 220/2012 zo spisu č. k. 9Er 2966/2011 (EX 12826/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 13.9.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2966/2011-10 zo dňa 18.10.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa podal odvolanie oprávnený. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 235/2012 zo spisu č. k. 9Er 2644/2011 (EX 11586/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 15.8.2011. Exekučným

titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Dňa 12.9.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby predložil rozhodcovskú zmluvu, resp. rozhodcovskú doložku, na základe ktorej vznikla rozhodcovskému súdu právomoc rozhodnúť predmetný spor v rozhodcovskom konaní. Dňa 14.11.2011 súd urgoval právneho zástupcu oprávneného na predloženie požadovanej listiny. Dňa 25.11.2011 (došlo 6.12.2011) oprávnený predložil zmluvu o úvere a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2644/2011-15 zo dňa 21.12.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc z uzavretej rozhodcovskej zmluvy, ktorá však k návrhu na vykonanie exekúcie (ani k žiadosti o udelenie poverenia) priložená nebola. Za účelom posúdenia platnosti a prijateľnosti rozhodcovskej doložky, vyzval súd oprávneného prostredníctvom právneho zástupcu na predloženie rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený na výzvu súdu nereagoval. Exekučný súd nemal k dispozícii všetky listiny, ktorými by mohol podrobne posúdiť prijateľnosť podmienok, podľa ktorých bola zmluva uzavretá a zákonnosť vydania exekučného titulu. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 238/2012 zo spisu č. k. 9Er 2506/2011 (EX 8267/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 9Er 2506/2011-10 zo dňa 12.9.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 258/2012 zo spisu č. k. 15Er 2505/2011 (EX 8289/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2505/2011-10 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offo nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 262/2012 zo spisu č. k. 15Er 2499/2011 (EX 12604/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 15Er 2499/2011-10 zo dňa 30.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými

okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Vo veci č. k. 7C 265/2012 zo spisu č. k. 16Er 2496/2011 (EX 8293/2011) vyplýva, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na tunajší súd došla dňa 3.8.2011. Exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 16Er 2496/2011-9 zo dňa 11.8.2011 žiadosť súdneho exekútora udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd právny vzťah medzi účastníkmi exekučného konania založený zmluvou o úvere, považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva. Predložený rozhodcovský rozsudok vzhľadom na absenciu právomoci rozhodcu vo veci konať, a to i s poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky, považoval za nespôsobilý exekučný titul. Smernica Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 sa má vykladať v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ktorý bol vydaný bez účasti spotrebiteľa, musí po oboznámení sa s právnymi a skutkovými okolnosťami potrebnými na tento účel preskúmať ex offio nekalú povahu rozhodcovskej doložky uvedenej v zmluve, uzavretej medzi podnikateľom a spotrebiteľom v rozsahu, v akom podľa vnútroštátnych procesných pravidiel môže takéto posúdenie vykonať v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Následne exekučný súd konanie podľa § 44 ods. 3 zák. č. 233/1995 Z. z. zastavil.

Z úradnej činnosti (č. l. 192a) súd zistil, že navrhovateľ ako oprávnený podal sťažnosti na prietahy v konaní vo veci: č. k. 15Er 2453/2012 (7C 145/2012) evidovaná ako Spr 1447/2010, č. k. 15Er 2447/2010 (7C 156/2012) evidovaná ako Spr 1442/2010, č. k. 9Er 1319/2010 (7C 164/2012) evidovaná ako Spr 1025/2010, č. k. 15Er 2563/2010 (7C 191/2012) evidovaná ako Spr 1450/2010, č. k. 15Er 2767/2011 (7C 201/2012) evidovaná ako Spr 379/2012, č. k. 15Er 2899/2011 (7C 219/2012) evidovaná ako Spr 378/2012, č. k. 9Er 2506/2011 (7C 238/2012) evidovaná ako Spr 1160/2012, č. k. 9Er 2432/2010 (7C 244/2012) evidovaná ako Spr 1497/2010, č. k. 9Er 2431/2010 evidovaná ako Spr 1496/2010. Predseda súdu v odpovediach konštatoval, že sťažnosť na prietahy je neopodstatnená.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení do 31.12.2012, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/, bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní, a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom do 31.12.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení platnom od 31.12.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením, vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím

alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 31.5.2009 do 31.5.2010 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku v znení platnom od 31.5.2009 do 31.5.2010, exekúciu možno vykonať aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2010 do 31.5.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ cit. zák., podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom od 1.6.2011 súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1998 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/ a d/. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ citovaného zákona, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnomu záveru, že návrh nie je podaný dôvodne, preto ho zamietol.

V predmetných exekučných veciach nedošlo k uplynutiu 30-dňovej lehoty od doručenia návrhu na zmenu exekútora pred dňom 23.4.2009. Súd sa preto uplatnenou námietkou zaujatosti zo strany odporcu nezaoberal.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Prievidza. Právnym predpisom, upravujúcim zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov.

Nevyhnutnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu sú:

a/ protiprávny úkon (nesprávny úradný postup),

b/ vznik škody,

c/ príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,

d/ zavinenie (len v prípade subjektívnej zodpovednosti, pri objektívnej zodpovednosti nie je podstatné, či zodpovedný subjekt vznik škody zaviniel, alebo nie).

Zodpovednosť za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je citovaným zákonom koncipovaná ako objektívna, tzn. že zo strany oprávneného subjektu (poškodeného) nie je potrebné preukazovať zavinenie vo forme úmyslu, resp. nedbanlivosti, ale stačí preukázať, že škoda (ak vznikla), je výsledkom činnosti príslušného orgánu štátu (tzv. zodpovednosť za výsledok). Ústavným základom uvedenej zodpovednosti je článok 46 ods. 3 Ústavy SR.

Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, nepretržený a nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako priama príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu.

Z uvedených skutočností vyplýva, že nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku navrhovateľa, ktoré bolo priamo a nesprostredkovane spôsobené práve týmto postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku navrhovateľa rozhodujúcim, tzn. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

S poukazom na zákonné podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd v danej veci skúmal tieto podmienky a dospel k záveru, že splnené neboli.

Odporca v konaní namietal nedostatky návrhov na začatie konania. V tejto súvislosti súd konštatuje, že pokiaľ ide o odporcom namietané nedostatky, návrhy navrhovateľa v zmysle § 79 ods. 1 O.s.p. majú všetky náležitosti návrhu na začatie konania, pričom neoznačenie spisovej značky exekučného konania, v ktorom malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu zo strany exekučného súdu, nie je takou vadou návrhu, ktorá by bránila súdu vo veci ďalej konať. V zmysle § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. nárok na náhradu škody spôsobenej aj nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať, na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom. Navrhovateľ v prejednávanej veci poskytol súdu len tvrdenie, že podal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku, na ktorú odporca nereagoval pozitívne. Pokiaľ navrhovateľ vykonal dôkaz, a to vyžiadať od odporcu príslušný spis, ktorý sa týka podaných žiadostí o prerokovanie nároku, vykonanie tohto dôkazu nebolo možné, pretože Ministerstvo spravodlivosti SR nevedlo osobitný spis pre jednotlivú podanú žiadosť. Podľa odporcu navrhovateľ neposkytol, ani napriek opakovaným výzvam v rámci predbežného prerokovania požadovanú súčinnosť potrebnú pre prerokovanie jeho nárokov. Za tohto stavu, keď navrhovateľ tvrdil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nárokov podal a odporca v zásade uvedenú skutočnosť potvrdil, súd uzavrel, že žiadosti o predbežné prerokovanie navrhovateľom boli podané v deň 23.4.2012, nároky boli uplatnené na základe žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a s ohľadom na skutočnosť, že nároky navrhovateľa uspokojené neboli v lehote do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, súd považoval podmienku predbežného prerokovania za splnenú. Súd nevidel v podaní predmetných návrhov pred uplynutím šesťmesačnej lehoty prekážku v konaniach o nárokoch navrhovateľa, pretože uvedená šesťmesačná lehota uplynula dňa 23.10.2012 a v nasledujúcich dňoch a je zrejmé, že k uspokojeniu jednotlivých nárokov navrhovateľa nedošlo. Vychádzajúc z právnej úpravy § 15 ods. 1 a § 16 ods. 1 citovaného zákona, platného do 31.12.2012 nemožno i v takomto prípade uprieť navrhovateľovi právo obrátiť sa na súd s nárokom na náhradu škody. Zákon podľa tejto úpravy nespájal s nedostatkom žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a neposkytnutím následnej súčinnosti žiadateľa dôsledok zániku nároku na náhradu škody.

Podľa právnej úpravy platnej v čase tvrdeného nesprávného úradného postupu (v jednotlivých veciach) a vzniku škody sa za nesprávny úradný postup považuje porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody má pritom len ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Navrhovateľ za nesprávny úradný postup označil porušenie povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť, zbytočné prietahy v konaní, nečinnosť exekučného súdu.

Vo všetkých predmetných veciach spojených na spoločné konanie s vecou č. k. 7C 144/2012, exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok.

Žalobné návrhy označené NZP navrhovateľ odôvodnil tým, že exekučný súd o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia rozhodol po zákonnej lehote, že bol bezdôvodne nečinný, a že nesprávnym úradným postupom sú aj zbytočné prietahy v konaní.

Odpoveď, či došlo k vydaniu, resp. nevydaniu rozhodnutia exekučného súdu v zákonom ustanovenej lehote, poskytuje ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Prejav vôle normotvorcu vyjadrený v tejto právnej norme je pritom potrebné ozrejmiť výkladovými metódami, ktoré zachovávajú autenticitu sledovaného zámeru.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ v znení platnom v období od 31.5.2009 do 31.5.2010 a v znení platnom od 1.6.2010 do 31.5.2011, exekučným titulom sú i vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. Hoci v tomto ustanovení rozhodcovský rozsudok za exekučný titul expressis nebol ustanovený (k tomu došlo až novelou účinnou od 1.6.2011), napriek tomu ho treba považovať za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku aj pred účinnosťou novely uskutočnenej zákonom č. 102/2011 Z. z.. Súd vychádza z teologického výkladu zákona vložением slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d/ sa podľa dôvodovej správy k tejto novele, odstraňuje len rozporný výklad § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, či pod vykonateľnými rozhodnutiami rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených sa rozumejú rozhodcovské rozsudky. Pokiaľ pritom ide o novelizáciu Exekučného poriadku účinnú od 1.6.2010 (zák. č. 144/2010 Z. z.) jej účelom a zmyslom bolo zaviesť širšiu kontrolu materiálnej a formálnej vykonateľnosti tzv. mimosúdnych exekučných titulov, ku ktorým rozhodcovský rozsudok patrí (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu Žilina č. k. 11C 128/2014 z 14.4.2014). Súd teda prisvedčuje správnosti argumentácie odporcu, že ak sa do zákonnej formulácie exekučného titulu vložili slová „rozhodnutí rozhodcovských súdov“, išlo len o explicitnejšie ujasnenie lítery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. V tomto smere je argumentácia navrhovateľa spočívajúca v tom, že rozhodcovské rozsudky do 1.6.2011 nebolo možné považovať za exekučné tituly podľa § 41 ods. 2 písm. d/ Exekučného poriadku, účelová. Navrhovateľ ani v exekučných konaniach nikdy nespochybňoval začlenenie rozhodcovského rozsudku pod citované ustanovenie Exekučného poriadku. Podľa názoru súdu, vychádzajúc z výslovného znenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, 15 dňová lehota v období od 31.5.2009 do 31.5.2010 sa vzťahovala vždy len na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistil rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu so zákonom. Následne sa osobitne upravovala situácia, keď súd takýto rozpor zistil a bol povinný nie udeliť poverenie, ale rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Keby bol zámer zákonodarcu pod zákonnú 15-dňovú lehotu vsunúť obe procesné situácie, nebola by osobitne upravovaná situácia pri zistení rozporu, napríklad exekučného titulu so zákonom. Uvedené má i logické opodstatnenie, pretože pri skúmaní exekučného titulu ide o zložitejší proces posudzovania zákonnosti priznaného plnenia, a to i v rozhodcovskom rozsudku. Súd poukazuje aj na Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 5209/2012-39 z 10.7.2013. V období od 31.5.2010 do 31.5.2011 a v období po 1.6.2011 procesná lehota 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom neplatila, ak exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok (potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie) a neplatila ani v prípade negatívneho rozhodnutia, t. j. ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Pokiaľ by aj v uvedených časových obdobiach zákonodarcu mal úmysel, aby 15-dňová lehota exekučného súdu dopadala na rozhodnutie, ktorým zamietne žiadosť exekútora o udelenie poverenia (situácia, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok), bol by to explicitne zakotvil spôsobom ako v niektorých ďalších ustanoveniach Exekučného poriadku, napr. v ustanovení § 44 ods. 8, § 50 ods. 2, v ktorých uložil exekučnému súdu rozhodnúť (či už pozitívne alebo negatívne) v tam stanovenej lehote. S ohľadom na cieľ a zásady Exekučného poriadku, na ktorých je budovaný, jeho ustanovenie § 44 ods. 2 nie je možné interpretovať rozširujúcim spôsobom tak, ako to predpokladá navrhovateľ.

Pri posudzovaní uplatnených nárokov (NZP) je potrebné poukázať na ustanovenie § 45 ods. 1, ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní (zákon č. 244/2002 Z. z.), podľa ktorého súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému

bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví, okrem iného i z dôvodu, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b/ alebo písm. c/. V tejto súvislosti z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je ex offo povinný skúmať, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Exekučný poriadok označuje za exekučný titul nielen vykonateľné rozhodnutie súdu, ale napr. aj vykonateľné rozhodnutia orgánov verejnej správy, rozhodcovských súdov a iných orgánov. V prípade, ak exekučným titulom má byť - rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktorý nemal právomoc na jeho vydanie, považuje právna teória a súdna prax takéto rozhodnutie za zdanlivé, ničotné (nulitné), teda z právneho hľadiska za neexistujúce a nikoho nezaväzujúce. Obdobné dôsledky treba priznať aj rozhodnutiu iného orgánu, ak tento nemal právomoc ho vydať, pokiaľ to právna úprava nevyklučuje. Rozhodnutie postihnuté nedostatkom právomoci orgánu, ktorý ho vydal, tak nie je spôsobilé ani založiť prekážku res iudicata. Ak je predmetom rozhodcovského konania spor zo spotrebiteľského právneho vzťahu, aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, podľa zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy, doložky a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom, znamenajúci neúčinnosť a teda nezáväznosť tohto exekučného titulu. Za uvedeným účelom je tiež dôležité predloženie listín - úverovej zmluvy s neoddeliteľnými súčasťami, rozhodcovskej doložky. Takúto interpretáciu označených ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní v spojitosti s § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje naplnenie príkazu vyplývajúceho z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľa je predmetom verejného záujmu a je nevyhnutná pre zvýšenie kvality života občanov. Okrem toho, tento výklad možno podoprieť aj povinnosťou súdu rešpektovať základné právo na spravodlivú súdnu ochranu zaručenú článkom 46 ods. 1 Ústavy. Toto právo sa zaručuje nielen tomu, kto uplatňuje svoje práva, ale aj tomu, proti komu je nárok uplatňovaný. V spotrebiteľských veciach je pomerne časté, že všeobecný súd môže prvýkrát poskytnúť spotrebiteľovi z úradnej povinnosti účinnú spravodlivú ochranu jeho práv, až po podaní návrhu na začatie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku. Právna úprava spotrebiteľského práva pritom jednoznačne smeruje k ochrane spotrebiteľa aj pred možnosťou podpisovania blanko zmieniek, ktoré vytvárajú pre spotrebiteľa neúnosnú situáciu.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci č. k. 16Er 1275/2009 (7C 148/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.10.2009, vo veci č. k. 15Er 1632/2009 (7C 150/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci č. k. 9Er 1284/2009 (7C 154/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.12.2009, vo veci č. k. 15Er 1406/2009 (7C 158/2012) doručená dňa 6.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.10.2009, vo veci č. k. 15Er 2894/2012 (7C 163/2012) doručená dňa 29.12.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 26.3.2010, vo veci č. k. 15Er 2127/2009 (7C 166/2012) doručená dňa 14.10.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 19.2.2010, vo veci č. k. 16Er 2827/2009 (7C 180/2012) doručená dňa 21.2.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 10.5.2010, vo veci č. k. 15Er 1861/2009 (7C 184/2012) doručená dňa 25.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 22.2.2010, vo veci č. k. 15Er 1779/2009 (7C 206/2012) doručená dňa 19.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci č. k. 16Er 1273/2009 (7C 213/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 29.10.2009, vo veci č. k. 16Er 1623/2009 (7C 212/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.2.2010, vo veci č. k. 15Er 1629/2009 (7C 217/2012) doručená dňa 26.8.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 23.2.2010, vo veci č. k. 9Er 1285/2009 (7C 221/2012) doručená dňa 24.7.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.12.2009, vo veci č. k. 16Er 1778/2009 (7C 274/2012) doručená dňa 16.9.2009 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 18.2.2010.

V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov nepreskúmateľnosti rozhodcovského rozsudku a možného rozporu exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z. z.. Predloženie úverovej zmluvy a jej neoddeliteľných súčasti bolo nevyhnutne potrebné aj pre účely posúdenia platnosti rozhodcovskej doložky a tým i právomoci rozhodcovského súdu, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul v predmetnej veci. Oprávnený teda úverovú zmluvu a jej neoddeliteľné súčasti súdu, a ani exekútorovi neposkytol. Exekučný súd poukázal i na to, že z rozhodcovského rozsudku nevyplýva ani základná skutočnosť

a to, aká suma úveru bola skutočne poskytnutá na účet povinného, aká suma z priznanej istiny predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, či úverová zmluva obsahuje základné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, že úrok z omeškania 0,25% denne je neprimerane vysoký. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci č. k. 15Er 1121/2010 (7C 236/2012) doručená dňa 26.4.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 25.5.2010, vo veci č. k. 9Er 1319/2010 (7C 164/2012) doručená dňa 12.5.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 10.9.2010, vo veci č. k. 15Er 2453/2010 (7C 145/2012) doručená dňa 10.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.11.2010, č. k. 15Er 2447/2010 (7C 156/2012) doručená dňa 10.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.11.2010, č. k. 15Er 2563/2010 (7C 191/2012) doručená dňa 23.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 15.11.2010, č. k. 9Er 2432/2010 (7C 244/2012) doručená dňa 9.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 12.11.2010, č. k. 9Er 2431/2010 (7C 266/2012) doručená dňa 9.9.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.10.2010.

V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., a to po vykonaní materiálneho prieskumu súdu exekučného titulu so zákonom. Vychádzal z princípu ochrany práv spotrebiteľa, ktorým je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. Exekučný súd zistil, že súčasťou Zmluvy o úvere sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru vyhotovené oprávneným ako formulár, v ktorých okrem iného je uvedené: „Na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najneskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí všetky 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku, alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.“ Zmluvné dojednanie - dohodu o vyplnení zmenky exekučný súd označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že takouto dohodou veriteľ jednostranne zmenil podmienky zmluvy, a to napríklad v tom, že v zmluve nie je dohoda o zmluvných úrokoch žiadna, pričom v rozhodcovskom rozsudku sú evidentne priznané ako zmluvné dojednanie - zmenkové úroky vo výške 0,25% denne z dlžnej sumy. Uviedol, že uzavretím dohody o vyplnení zmenky veriteľ nadobudol oprávnenie rozhodnúť o tom, že ním požadované plnenie je v súlade so zmluvou, čo je však neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 53 ods. 4 písm. o/ Obč. zák.). V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci č. k. 16Er 3374/2010 (7C 252/2012) doručená dňa 13.12.2010 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 7.2.2011, č. k. 16Er 2499/2011 (7C 144/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 26.8.2011, č. k. 16Er 2503/2011 (7C 155/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 25.8.2011, č. k. 16Er 2507/2011 (7C 169/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, č. k. 9Er 2966/2011 (7C 220/2012) doručená dňa 13.9.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 18.10.2011, č. k. 9Er 2506/2011 (7C 238/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 12.9.2011, č. k. 15Er 2505/2011 (7C 258/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, č. k. 15Er 2499/2011 (7C 262/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 30.8.2011, č. k. 16Er 2496/2011 (7C 265/2012) doručená dňa 3.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 11.8.2011.

V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodov uvedených v § 45 ods. 1, ods. 2 zák. č. 244/2002 Z.z., a to po vykonaní materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom. Rozhodcovskú doložku vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda ako neplatnú, ktorá nemohla založiť právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie sporu medzi účastníkmi. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola tunajšiemu súdu vo veci č. k. 15Er 2767/2011 (7C 201/2012) doručená dňa 24.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 28.3.2012, č. k. 15Er 289/2011 (7C 219/2012) doručená dňa 7.9.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 28.3.2012, č. k. 9Er 2644/2011 (7C 235/2012) doručená dňa 15.8.2011 a súd ju zamietol uznesením zo dňa 21.12.2011.

V uvedených veciach súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodcovskej doložky, či vôbec mohla založiť právomoc rozhodcovského súdu a možného rozporu exekučného titulu s § 45 ods. 1 písm. c/ zák. č. 244/2002 Z.z.. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súdu neplynula lehota na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo strany exekučného súdu nedošlo k porušeniu povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Doba, za ktorú rozhodol, vzhľadom na potrebu posudzovať povahu prisúdeného nároku v rozhodcovskom rozsudku a uvedené vyhodnotiť aj z pohľadu ochrany spotrebiteľa, považuje za primeranú.

V sporom dotknutých exekučných konaniach neboli preukázané navrhovateľom avizovaná nečinnosť, zbytočné prietahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej právnej úpravy (§ 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.) v čase vzniku zodpovednostného vzťahu. Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola v primeranej lehote prejednaná súdom zakotvuje aj čl. 6 ods. 1 vety prvej Dohovoru. V tomto smere rozsiahla rozhodovacia prax Ústavného súdu SR ustálila, že pri rozhodovaní, či vo veci došlo k prietahom v konaní sa zohľadňujú tri kritéria, ktorými sú: právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka konania a spôsob, akým súd v konaní postupoval. Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 Ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone, ale aj s ohľadom na konkrétne okolnosti veci. Súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu vo veci č. III. ÚS 69/2011, v ktorom konštatoval, že účastník konania, ktorý počas tvrdenej nečinnosti súdu, prietahov v konaní, neprejaví navonok svoju nespokojnosť s jeho postupom, koná v rozpore so zásadou každý nech si stráži svoje práva. Navrhovateľ (oprávnený subjekt z predmetného exekučného konania) nepreukázal, že by urobil procesné úkony smerujúce k urychlenému rozhodnutiu vo veciach (pokiaľ ide o č. k. 15Er 2453/2012, 15Er 2447/2010, 9Er 1319/2010, 15Er 2563/2010, 15Er 2767/2011, 15Er 2899/2011, 9Er 2506/2011, 9Er 2432/2010, 9Er 2431/2010, sťažnosti oprávneného, predseda súdu vyhodnotil ako neopodstatnené). Súd tiež poukazuje na nález Ústavného súdu SR II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013 týkajúci sa navrhovateľa vo veciach Okresného súdu Zvolen, vedených pod sp. zn. 27Er 539/2010 a sp. zn. 22Er 915/2010, v ktorých navrhovateľ namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Ústavný súd rozhodol, že základné práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov porušené neboli, hoci konania na okresnom súde trvali ku dňu podania sťažnosti 20 resp. 24 mesiacov (súd v oboch prípadoch zamietol žiadosť súdneho exekútora na vykonanie exekúcie). Ústavný súd v náleze konštatoval, že je významná, priam kľúčová skutočnosť, že sťažovateľka (spoločnosť POHOTOVOSTĚ) pred okresným súdom iniciovala značne vysoký počet exekučných konaní (ide o 100 až 1000 exekučných konaní - návrhov v typovo obdobných veciach), pričom je nevyhnutné vziať daný fakt do úvahy, a to smerom ku kritériám posudzovania prietahov v záujme ochrany práv a slobôd iných subjektov. Súď ďalej poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. IV.ÚS 606/2012, ktoré sa týkalo sťažnosti navrhovateľa v obdobnej veci, v ktorej bola žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podaná dňa 15.8.2011, nasledovala výzva na predloženie rozhodcovskej zmluvy zo dňa 16.4.2012, ktorá bola predložená dňa 4.5.2012 a uznesením zo dňa 5.10.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá. Ústavný súd SR okrem iného zdôraznil, že

aj niekoľkomesačná nečinnosť súdu, nemusí zakladať porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Poukázal na to, že sťažovateľ (navrhovateľ) podával žiadosti hromadne, teda zaťažoval súd v rovnakom čase väčším počtom podaní, a preto musel počítať s určitým technicko-administratívnym zdržaním na strane súdu, ktoré spôsobilo, že o jeho žiadosti bolo rozhodnuté s určitým časovým odstupom, čo je ústavne akceptovateľné. Uvedené závery Ústavného súdu je možné aplikovať aj v predmetnej veci. Navrhovateľ v predmetnom časovom období podával viacero (v stovkách) exekučných návrhov, ktoré následne boli predkladané súdu, ako návrhy na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ musel vychádzať z daných technických a administratívnych možností súdu, ktorý má spracovať hromadné žiadosti (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 1Co 122/2014, č. k. 2Co 82/2014, Krajského súdu Bratislava č. k. 2Co 306/2014, Krajského súdu Banská Bystrica č. k. 13Co 147/2014, Krajského súdu Trenčín č. k. 17Co 18/2014, č. k. 5Co 169/2014). Súd ďalej poukazuje na to, že exekučné sudy žiadosti o udelenie poverenia na základe predkladaných rozhodcovských rozsudkov zamietali už od roku 2009, preto navrhovateľ nemohol odôvodnene očakávať aj v nasledujúcich rokoch, že súd bude na základe obdobných exekučných titulov exekúciu pripúšťať a vydávať poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený neustále predkladal tieto exekučné tituly na vykonanie exekúcie, napriek už dlhšiu dobu ustálenej súdnej praxe. Ďalej súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5MCdo 11/2012 zo dňa 29.4.2013 (porovnaj aj rozsudok Krajského súdu Nitra č. k. 26Co 16/2014), podľa ktorého dokazovanie (vyžadujúce nariadenie pojednávania s možnosťou účasti oprávneného i povinného) vo fáze exekučného konania, a to podania žiadosti o udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, neprichádza do úvahy aj z dôvodu, aby sa tým nezmaril účel exekúcie, o ktorej sa povinný má prvýkrát dozvedieť až doručením upovedomenia o začatí exekúcie. Právo Európskej únie tým exekučný súd neporušil, a z tohto hľadiska sa tiež nejedná o nesprávny úradný postup. V tejto časti súd opätovne poukazuje na § 45 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 244/2012 Z. z. Navrhovateľ v priebehu konania predložil znalecký posudok č. 1/2013 vypracovaný Doc. JUDr. PhDr. Miroslavom Slašťanom, PhD, na základe jeho žiadosti za účelom zistenia, či je právom Európskej únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záveru posudku vyplýva, že právo Európskej únie a bez splnenia osobitných podmienok ochrany spotrebiteľa nezakazuje, aby majetkové spory, v ktorých zmluvnou stranou je spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Znalec v uvedenom posudku riešil právnu otázku, ktorú však je oprávnený riešiť len súd. Tvrdený nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti, v zbytočných prieťahoch v exekučnom konaní možno pritom objektívne zistiť iba dôkazom, ktorým je oboznámenie exekučného spisu. Nesprávny úradný postup exekučného súdu nemohol spočívať ani v tom, že súd nepredložil Súdnemu dvoru Európskej únie návrh na začatie konania o prejudiciálnej otázke, lebo exekučnému súdu nebránilo v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia nevyriešenie žiadnej prejudiciálnej otázky.

Hodnotiac postup exekučného súdu v uvedených jednotlivých veciach (NZP) je teda významné, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. V nadväznosti na tento exekučný titul, exekučný súd viazaný ustanovením § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, zvýrazňujúcim zodpovednosť exekučného súdu na vydanie poverenia ako výsledok náležitého preskúmania, okrem iného i exekučného titulu, žiadosť súdneho exekútora v jednotlivých veciach na vydanie poverenia zamietol. Doba, ktorá uplynula odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia, do rozhodnutia exekučného súdu nie je tak významná, aby ju s poukazom na okolnosti veci, bolo možné kvalifikovať ako nečinnosť, resp. zbytočné prieťahy. Exekučný súd rozhodol v čase primeranom skutkovému a právnemu stavu veci.

Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci č. k. 15Er 1279/2009 (7C 160/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 24.7.2009, uznesením zo dňa 23.2.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 8.3.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 464,72 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci č. k. 9Er 25/2009 (7C 167/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 29.1.2009 a dňa 3.2.2009 súd poveril exekútora vykonaním exekúcie. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci č. k. 16Er 1500/2010 (7C 170/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 7.6.2010, uznesením zo dňa 9.9.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 5.10.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 89,26 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci č. k. 15Er 2736/2010 (7C 254/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 14.10.2010, uznesením zo dňa 24.11.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 29.11.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 114,20 eur. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (NP) vo veci

č. k. 15Er 1626/2009 (7C 256/2012) bola tunajšiemu súdu doručená dňa 26.8.2009, uznesením zo dňa 25.3.2010 ju sčasti zamietol, a dňa 29.3.2010 poveril exekútora vykonaním exekúcie o vymoženie istiny 212,17 eur.

V uvedených veciach po vykonaní materiálneho prieskumu súladnosti exekučného titulu so zákonom, súd sčasti žiadosť exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (okrem 9Er 25/2009) sčasti zamietol, a na časť vymáhanej istiny mu poverenie udelil. Vo veci č. k. 15Er 1279/2009, č. k. 15Er 1626/2009 pritom najskôr vyzýval oprávneného na predloženie zmluvy o úvere s neoddeliteľnými súčasťami. Vo veci č. k. 15Er 1279/2009 oprávnený za týmto účelom žiadal o poskytnutie lehoty 60 dní a vo veci č. k. 15Er 1626/2009 na výzvu nereagoval, preto súd na informatívny výsluch predvolal povinnú, na ktorom predložila potrebné listiny. V posudzovaných veciach (NP) rozhodcovský súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo zmluvy o úvere a exekučný súd najskôr zisťoval, či neobsahuje neprijateľné podmienky. V období 1.6.2010 (legislatívna zmena) pritom zákonná 15 dňová lehota bola určená len na poverenie exekútora a to iba v prípadoch, ak exekučným titulom okrem iného nie je rozhodcovský rozsudok. Zákonná 15 dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom do 31.5.2010 síce platila, ale len v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Exekučný súd však vo veciach 15Er 1279/2009, 15Er 1626/2009 zistil rozpor exekučného titulu v časti vymáhaného úroku z omeškania, poplatkov, zmluvnej pokuty so zákonom, v ktorej časti zamietol žiadosť exekútora o udelenie poverenia. Pretože exekučný titul bol sčasti v rozpore so zákonom, súd nebol povinný rozhodnúť v zmysle dikcie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z. z. o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní. Preto podľa názoru súdu zo strany exekučného súdu nedošlo v tomto prípade k nesprávnemu úradnému postupu (porovnaj rozhodnutie v podobnej veci a to Krajského súdu Prešov č. 3Co 123/2014).

V sporom dotknutých exekučných konaniach (NP) nebola preukázaná navrhovateľom avizovaná nečinnosť, zbytočné priťahy, ktoré tvrdenie podliehalo prieskumnej činnosti súdu z hľadiska platnej právnej úpravy (§ 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.) v čase vzniku zodpovednostného vzťahu. Súd v tejto časti pritom tiež odkazuje na odôvodnenie rozsudku v skupine vecí NZP, a to konkrétne na rozhodnutie Ústavného súdu vo veci č. III.ÚS 69/2011, vo veci č. II.ÚS 520/2012-39 zo dňa 10.7.2013, č. IV.ÚS 606/2012 a na predložený znalecký posudok č. 1/2013.

Navrhovateľ predložil znalecký posudok č. 1/2014 zo záverov ktorého vyplýva, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie predstavuje minimálne 30,76,- eur: mzdové náklady 4,15,- eur, náklady na tlač 5,31,- eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86,- eur, náklady na poštovné 3,01,- eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43,- eur.

Uvedený znalecký posudok je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní, pričom v uvedenom kontexte je nutné vziať v úvahu, že úradný postup exekučného súdu, ktorý je navrhovateľom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický. Rozdielnosť možno vidieť či už v spôsobe akým exekučný súd rozhodol, resp. nerozhodol, ako i v lehotách, o ktoré mali byť zákonné lehoty stanovené pre rozhodovanie exekučného súdu prekročené. Vo vypracovanom znaleckom posudku (v konaní posudzovaný ako listinný dôkaz) nie je relevantným spôsobom vyčíslená škoda, ku ktorej v predmetných exekučných konaniach malo dôjsť tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, lebo táto je určená iba ako parciálna časť nepreukázaného balíka nákladov, ktorý je rozpočítaný medzi počet žalôb, ktorými sa navrhovateľ domáha náhrady škody na jednotlivých súdoch v Slovenskej republike. Škoda je tak výlučne paušálnou bez dopadu na konkrétne jednotlivito uplatnené nároky, teda i na predmetné nároky. V podaní označenom ako: Stanovisko žalobcu k vyjadreniu žalovanej k obsahu žaloby navrhovateľ uviedol, že podľa jeho názoru preukázal vznik škody označením dôkazov preukazujúcich nesprávny úradný postup súdu, pričom nie je možné reálne predpokladať, že nesprávny úradný postup súdu nemal na jeho majetok a aktivity žiaden vplyv (súd vykonaním úradného postupu spôsobil konečnú nevyožiteľnosť jeho nároku, keď požičané finančné prostriedky viac nemôže získať naspäť a zároveň o návrhu rozhodoval neprimerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí). Toto všetko predstavuje škodu na jeho strane. Nečinnosť súdu spôsobila zmenu v pracovných aktivitách jeho (navrhovateľa) zamestnancov (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše), a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na jeho strane. Ako náhradu majetkovej škody si uplatňuje

náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu: náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín a komunikáciu s pôvodným exekútorom, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde (náklady, ktoré musel vynaložiť na zamestnancov, poštovné, papier, tlač, elektronické služby, atď.) v záujme toho, aby dočielil postup v exekučnom konaní a rozhodnutie o jeho návrhu. Ak by súd bol včas rozhodol, nemusel by sa prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, kde nebolo rozhodnuté, atď. Pre konanie nie je významný fakt, ako bolo o jeho návrhu rozhodnuté (či pozitívne, alebo negatívne), keďže toto nemohlo ovplyvniť jeho činnosť, v snahe dosiahnuť (akékoľvek) rozhodnutie o návrhu na vydanie poverenia.

Uvedený znalecký posudok, ako to už bolo uvedené, je vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ani pri preukázaní vzniku škody, nepredložil relevantné dôkazy dokumentujúce skutočnú výšku škody. K činnosti označenej ako overovanie skutočností, či súd rozhodol v exekučnej veci, by pritom, podľa názoru súdu, pristúpil bez ohľadu na prípadnú existenciu namietaného postupu exekučného súdu. Pokiaľ ide o informačný systém ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi ho k svojej činnosti nevyhnutne potrebuje, a to v období pred spornou exekúciou, ako i po nej. Navrhovateľ pritom ani nepreukázal k akým konkrétnym úpravám informačného systému došlo a ani, či je daná príčinná súvislosť s namietaným úradným postupom. Nepreukázal zvýšenie objemu prác a postupov, a ani ďalšiu tvrdenú majetkovú škodu a jej výšku.

Navrhovateľ tiež nepreukázal žiadnym spôsobom dôvody pre priznanie nemajetkovej ujmy, o ktorej tvrdil v žalobe. Preto nemožno, z dôvodu nepreukázania (ako to však už bolo uvedené, nedošlo k naplneniu ani prvého predpokladu zodpovednosti a to nesprávneho úradného postupu) akceptovať ako dôvod pre takéto priznanie to, že vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne mohol uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k vymožitelnosti pohľadávky s príslušenstvom, že došlo u neho, resp. u členov riadiacich orgánov, ako aj u majiteľov k pocitom frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti, že došlo k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít, k zániku už vytvorených podnikateľských plánov, že došlo u neho k hospodárskej strate, k ovplyvneniu podnikateľských postupov, neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením, čo z uvedeného návrhu nevyplýva, pretože navrhovateľ nepreukázal vznik nemajetkovej ujmy, ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch. V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konania, v ktorom malo k nesprávne úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti navrhovateľa a povedomí, ktoré je okolo neho s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. S prihliadnutím na popísanú charakteristiku podnikateľskej činnosti navrhovateľa, považuje súd jeho konanie za rozpor s dobrými mravmi, pokiaľ si uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite a súčasne v takejto situácii platí, že aj v prípade porušenia práva navrhovateľa už samotné konštatovanie porušenia práv musí byť považované za dostačujúce a vylučuje možnosť priznania prípadného nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči štátu. Podľa názoru súdu, navrhovateľ sa snaží predmetným návrhom eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom exekučnom konaní došlo k nesprávne úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, ani príčinnú súvislosť medzi nesprávne úradným postupom súdu spočívajúcim podľa neho v porušení povinnosti vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, že bol nečinný, konal so zbytočnými prietrahmi, že vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok, a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhrada nebola priznaná. Odporcovi, ktorý mal vo veci úspech náhrada trov konania nebola priznaná, pretože ich

neuplatnil a napokon mu žiadne ani nevznikli. Navrhovateľovi právo na náhradu trov konania nevzniklo, pretože vo veci úspech nemal.

Z dôvodu nepreukázania základu nároku zodpovednosti odporcu za vznik škody, nebol dôvod na vydanie medzitýmneho rozsudku, ktorý má svoje opodstatnenie len v prípade preukázaného základu nároku. S poukazom na odôvodnenie rozsudku nebolo potrebné podať návrh na kontrolu ústavnosti § 9 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení platnom do 31.12.2012 z dôvodu, že by mal byť v rozpore s Ústavou SR.

Vec č. k. 7C 263/2012 súd vylúčil na samostatné konanie, kde bude potrebné doplniť dokazovanie oboznámením sa s exekučným spisom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, vo dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach § 42 ods. 3 O.s.p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).